

[Knud Kristensen.]

færdelig lang Tid siden har haft denne Sag til Behandling, hvor vi har fremsat vore Anskuelser, som imidlertid ikke kunde imødekommes fra Regeringspartiernes Side. Vi har altsaa ikke ment nu at ville rejse disse principielle Spørgsmaal igen, men har som allerede sagt anset det foreliggende Lovforslag som en Forlængelse af visse Bestemmelser i den gældende Lov, som vi mener er hensigtsmæssige. Ved første Behandling fremsatte vi et Ønske om Ændring, hvis det kunde imødekommes fra Regeringens Side, og dette er sket. Jeg skal derfor anbefale de stillede Ændringsforslag og anbefale, at man stemmer for Lovforslaget ved tredje Behandling.

J. S. Foget: Vi har fra mit Partis Side stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, gaaende ud paa dels at forhøje Bevillingsbeløbet fra 100 til 150 Mill. Kr., dels at udvide Mulighederne for Opnaaelse af Laan til en større Kreds end den hidtidige, idet vi foreslaar Bestemmelserne om, at Ansøgeren skal have 10 pCt. mere i Gæld, end han har i Værdier, ændret saaledes, at han er kvalificeret Ansøger, naar han har 100 pCt. Gæld eller derover. Vi kan i høj Grad understrege Ønskeligheden heraf ved at paapege, at ved Vurderingerne er de fleste Ejendomme blevet forhøjet med 10 pCt. Endvidere maa vi gaa ud fra, at de, der har over 110 pCt. Gæld, for største Delen har indsendt deres Ansøgning paa nuværende Tidspunkt, og at Loven derfor, hvis den fortsat skal have større Betydning, maa ændres saaledes, at et nyt Antal Landmænd faar Mulighed for at komme med. Vi kan saa meget mere understrege dette, som Regeringen jo selv har erkendt, at de Landmænd, der har over 85 pCt., bør have Hjælp, idet man har fremsat Forslag herom i det Udvalg, der har været nedsat.

I denne Forbindelse maa det maaske være mig tilladt at konstatere, at vi atter her staar over for et Bevis for, at man ikke kan tillægge Regeringens Løfter og Udtalelser nogen synderlig Værdi. Ved sidste Samlings Slutning strøede man om sig med Løfter om en gennemgribende Landboreform, og denne gennemgribende Landboreform har nu vist sig at være — Forlængelse af den gældende Gældssanering.

Var dette Spørgsmaal ikke saa dybt alvorligt, som det er, drejede det sig ikke om et helt Erhverv og om Titusinder af Menneskeskæbner, vilde man jo fristes til at sige, at det var latterligt, men i dette dybt alvorlige Spørgsmaal, maa man i

Stedet for betegne det som en fuldkommen Falliterklæring, eller, hvad værre er: en hensynsløs Mangel paa Vilje til at øve Retfærdighed.

Som om Spørgsmaalet om Landbrugets økonomiske Ligestilling med de øvrige Erhverv var gennemført ved en Gældssanering eller ved et Rentetilskud! Det er jo nu opgjort, at Landbrugets Prioritetsgæld ligger paa godt 4 Millarder Kroner, og altsaa vil Rentebyrden være ca. 200 Mill. Kr. Med den øjeblikkelige Pris paa Smør vilde en Sikring af Produktionsprisen betyde Betaling af hele Rentebyrden i Merindtægt, idet vi producerer 200 Mill. kg Smør, naar Mælk og Ost omregnes til Smør, og der med Rette kan tilkomme os en Krone mere pr. kg. Her maa saa tages i Betragtning, at vi for Kødet knap faar 70 pCt. af de Priser, der var gældende før Krigen, at Ægpriserne ligeledes ligger under Førkrigspriserne, og at Flæskepriserne kun ligger 80 pCt. over Førkrigspriserne, altsaa paa samme Niveau som det officielle Pristal, samtidig med at et Gennemsnit af Landbrugets væsentligste Udgiftsposter viser sig at være fordoblet.

Nej, Rentetilskud og Sanering af en vis Del af Gælden er ikke noget Helbredelsesmiddel og kan ikke virke som en Reform af Landbrugets Arbejdsforhold. Hvis man virkelig vil gaa ind for noget saadant, skal der ganske andre Midler til. Det vil man jo imidlertid ikke, og derfor maa afbødende Foranstaltninger stadig gennemføres.

Der er et Forhold vedrørende Gældssaneringen, som jeg flere Gange har fremført under Forhandlingerne om dette Forslag de foregaaende Aar, nemlig dette, at Laan i Erhvervenes Laanefond ikke maa komme med ind under Saneringsloven. Det er en for danske Landmænd ganske uforstaaelig Fremgangsmaade. I begge Tilfælde er det Laan fra Staten, og selv om det er paa Basis af to Bevillinger, viser det en Stivhed i Administrationen af Lovgivningen, at man stadig væk skal køre med disse to Laan som to hinanden uvedkommende, selv om de dog udspringer fra samme Kilde. Jeg henstiller indtrængende, at man faar det ordnet saaledes, at det Beløb, der er stillet til Raadighed til Gældssaneringslaan, forhøjes, at Adgangen til at opnaa Laan udvides, og at Laan fra Erhvervenes Laanefond, fremtidig medtages under Saneringslaanene.

Jeg tillader mig endvidere at pege paa, at det er Coutume, at man forlanger, at alle Renter og Skatterestancer skal være indbetalt, før Saneringslaanet udbetales; dette